

YÖNETMELİK

Çevre ve Şehircilik Bakanlığından:

**ATIK YAĞLARIN YÖNETİMİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 21/12/2019 tarihli ve 30985 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Atık Yağların Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ş) Transfer noktası: Atık yağların rafinasyon tesislerine gönderilmeden önce yeterli miktara ulaşıncaya kadar biriktirildiği alanı,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (g) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş, aynı maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“d) Atık yağlar, Bakanlıktan toplama yetkisi almış atık yağ rafinasyon tesisleri ve yetkilendirilmiş kuruluşlarca toplanır ve taşınır. Rafinasyon tesisleri ve yetkilendirilmiş kuruluşlar hazırlayacakları atık yağ toplama planlarını Bakanlığa sunarlar. Toplama planı ve toplama yetkisine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

“g) Atık yağların rafinasyon tesisine kabulü öncesinde analizi rafinasyon tesisi tarafından yapılır. Yapılan analiz sonucunda PCB değeri 20 ppm’e kadar olan ve %1 klor değerini aşmayan atık yağlar rafinasyon tesisleri tarafından işlenir. PCB değeri 20-50 ppm arasında olan ve %1 klor değerini aşmayan atık yağlar beraber yakma tesisine, PCB değeri 50 ppm üzerinde olan veya %1 klor değerini aşan atık yağlar yakma tesisine gönderilir. Rafinasyonun mümkün olmadığı tespit edilen atık yağlar ise beraber yakma ve/veya yakma tesislerinde işlem görür. Rafinasyon tesislerinde atık yağlardan TS 900-1 EN ISO 3170 standardına uygun şekilde numune alınarak PCB için TS EN 12766-1, TS EN 12766-2, klor için TS ISO 15597 veya ulusal/uluslararası kabul görmüş standart metodlar kullanılarak analiz yapılır.”

“i) Denetim esnasında veya ihtilaf durumunda analizler, TS EN ISO/IEC 17025 akreditasyonuna sahip ve/veya 25/12/2013 tarihli ve 28862 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevre Ölçüm ve Analiz Laboratuvarları Yeterlik Yönetmeliği kapsamında Bakanlıkça yetki verilen laboratuvarlarda yaptırılır.”

“(2) Atık yağların rafinasyonunda, ilave kirlilik oluşturulmaksızın temiz üretim teknolojilerinin kullanılması ve deneme üretim sonuç raporuna esas tesis veriminden az olmayacak verimde baz yağ üretilmesi esastır.”

“(6) Atık yağlar, belirli kapasiteye ulaşıncaya kadar Bakanlıktan toplama yetkisi almış rafinasyon tesisleri veya yetkilendirilmiş kuruluşlarca oluşturulan transfer noktalarında biriktirilebilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Ek-6’da yer alan teknik özelliklere göre transfer noktalarına lisans vermek, bu tesisleri düzenli olarak izlemek ve denetlemekle,”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Atık yağları yetkilendirilmiş kuruluşlara veya Bakanlıktan toplama yetkisi almış rafinasyon tesislerine teslim etmekle,”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“g) Piyasaya sürdükleri madeni yağ miktarının; 2021 yılı için %10, 2022 yılı için %15, 2023 yılı için %20, 2024 yılı için %25 ve sonraki yıllarda Bakanlığın belirleyeceği hedeflerdeki atık yağı toplamakla,”

“(2) Yetkilendirilmiş kuruluşa üye olan yağ üreticilerinin yükümlülükleri yetkilendirilmiş kuruluş tarafından yerine getirilir.

(3) Madeni yağ üretiminde; 2022 yılı için %8, 2023 yılı için %12, 2024 yılı için %15 ve sonraki yıllarda Bakanlığın belirleyeceği oranlarda atık yağdan üretilmiş baz yağ kullanılması zorunludur. Bu fıkrada belirlenmiş zorunlu kullanım oranlarına ithal edilen baz yağlar dâhil edilmez.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ç) Atık yağların bu Yönetmelik hükümleri doğrultusunda toplanması ve taşınmasını sağlayarak atık yağları, atık yağ rafinasyon tesislerinin kapasitesi oranında teslim etmekle ve bununla ilgili olarak Bakanlığa raporlamada bulunmakla,”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“g) Baz yağ ve atık yağ karakterizasyon tespitine ilişkin testleri yapmak üzere tesis içinde kendi bünyesinde TS EN ISO/IEC 17025 akreditasyonuna sahip ve/veya Çevre Ölçüm ve Analiz Laboratuvarları Yeterlik Yönetmeliği kapsamında Bakanlıkça yetki verilen laboratuvar bulundurmakla,”

“(2) Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara uygun şekilde toplama altyapısını kuran atık yağ rafinasyon tesislerine çevre lisansı geçerlilik süresini aşmayacak şekilde toplama yetkisi verilir. Bakanlıktan toplama yetkisi almış atık yağ rafinasyon tesisleri;

a) Atık yağların bu Yönetmelik hükümleri doğrultusunda toplanması ve taşınmasını sağlamak ve yurt içinde her noktaya toplama hizmetini vermekle, rafinasyonu mümkün olmadığı tespit edilen atık yağları beraber yakma veya yakma tesislerine göndermekle,

b) Bakanlıkça belirlenecek tutarda kesin ve süresiz teminat mektubunu Bakanlığa sunmakla,

c) Transfer noktası kurulması halinde il müdürlüğünden lisans almakla,

ç) Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar doğrultusunda bu Yönetmelik kapsamındaki faaliyetlerinin ve mali kayıtlarının bağımsız denetim kuruluşlarına incelenmesini sağlamak ve inceleme/sonuç/değerlendirme raporlarını Bakanlığa sunmakla, yükümlüdür.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(12) Tesisin yıllık ortalama veriminin deneme üretimi sonuç raporundaki değerden %20 düşük olması durumunda deneme üretimi yenilenir.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Atık yağ transfer noktaları

MADDE 13/A – (1) Atık yağ transfer noktaları, atık yağların rafinasyon tesislerine gönderilmeden önce taşınmanın çevresel etkilerinin en aza indirilmesi ve ekonomik olması amacıyla gerekli tedbirlerin alınarak bekletildikleri alanlardır. Bu alanlar atık yağ rafinasyon tesisleri veya yetkilendirilmiş kuruluşlar tarafından teşkil edilir.

(2) Atık yağ transfer noktalarında depolama yapılabilmesi amacıyla betonarme zemin üzerinde en az iki adet depolama tankı bulunur. Atık kabul alanı yağmura karşı korunur. Tanklarının üzerinde “Atık Yağ” ibaresi bulunur. Bu tanklar, taşınmaya neden olmayacak hacme sahip güvenlik havuzu içinde yer alır. Hacmi, en az tankın kapasitesi kadar olacak güvenlik havuzunda, güvenli boşaltmayı sağlayacak ekipman bulundurulur.

(3) Oluşturulacak transfer noktaları için il müdürlüğünden çevre lisansı alınır. Transfer noktası için çevre lisansı; atık yağ rafinasyon tesislerinin çevre lisansı geçerlilik süresini, yetkilendirilmiş kuruluşlar için ise yetki sürelerini aşmayacak şekilde verilir.

(4) Transfer noktaları Ek-6’da yer alan fiziksel özellikler ile Bakanlıkça yürürlüğe konulan düzenlemelerde yer alan şartlara uygun olarak kurulur.

(5) Atık yağlar transfer noktalarında en fazla 6 ay bekletilir.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1 – (1) “Atık Yağ Geri Kazanım” konulu geçici faaliyet belgesi veya çevre lisansına sahip mevcut tesisler, bu Yönetmelikte yer alan atık yağ rafinasyon tesisi şartlarını yerine getirerek “Atık Yağ Rafinasyonu” konulu çevre lisansı almak için Bakanlığa başvuruda bulunurlar.

(2) Deneme üretimi planı başvurusunda bulunmamış tesisler ve “Atık Yağ Geri Kazanım” konulu çevre lisansına sahip mevcut tesisler, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren en geç 30 takvim günü içinde Bakanlığa deneme üretimi planı sunmak zorundadır. Bu tarihe kadar başvuruda bulunmayan tesislerin mevcut çevre lisansı sonlandırılır.

(3) TÜBİTAK MAM tarafından hazırlanacak deneme üretimi takvim planına göre deneme üretimleri gerçekleştirilir. Deneme üretimi takvim planı oluşturulmasında tesislerin Bakanlığa başvuru yaptığı tarih esas alınır. Mevcut tesisler için mücbir sebepler dışında deneme üretimi takvim planı değiştirilmez. Mücbir sebep olarak kabul edilebilecek haller; doğal afetler, kanuni grev, kısmî veya genel seferberlik ilânidir. Bu hallerin mücbir sebep olarak kabul edilebilmesi için; mevcut tesisten kaynaklanan bir kusurdan ileri gelmemiş olması, deneme üretimlerinin gerçekleşmesine engel nitelikte olması, mevcut tesisin bu engeli ortadan kaldırmaya gücünün yetmemiş bulunması gerekir.

(4) Deneme üretimi gerçekleştirilen mevcut tesisler deneme üretim sonuç raporunun uygun bulunması durumunda bu Yönetmelikte yer alan atık yağ rafinasyon tesisi şartlarını yerine getirerek 3 ay içerisinde “Atık Yağ Rafinasyonu” konulu çevre lisansı almak için Bakanlığa başvuruda bulunurlar. Bu süre içerisinde başvuru yapılmaması durumunda tesisin çevre lisansı sonlandırılır.

(5) Deneme üretimi gerçekleştirilen mevcut tesislerin deneme üretim sonuç raporunun uygun bulunmaması durumunda çevre lisansı sonlandırılır.

(6) Mevcut tesisler, dördüncü ve beşinci fıkralardaki deneme üretimine ilişkin süreç tamamlanmaya kadar faaliyetlerine devam ederler. Bu süre zarfında; kendisine ait aracı olan mevcut tesisler A grubu atık yağları toplarlar, B grubu atık yağlar ise mevcut tesislere yetkilendirilmiş kuruluşlar tarafından teslim edilir.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin geçici 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Motor yağı değişimi yapılan işletmeler, 1/7/2021 tarihine kadar bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde il müdürlüğünden izin belgesi almak ve Bakanlığın çevrimiçi programlarına kayıt olmakla yükümlüdür.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin Ek-1’i ekteki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğe ekteki Ek-6 eklenmiştir.

MADDE 14 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin	
Tarihi	Sayısı
21/12/2019	30985